

பிச்சினிக் காடூ என்றதான் அழைப்பார். இளங்கோ என்றழைத்ததில்லை. நண்பர் டாக்டர் வெற்றிச்செல்வன் அழைக்கும் போதும் இயல்பாக 'என்ன பிச்சினிக் காடூ?' என்றுதான் அழைப்பார். எனக்கே தெரியாதது பிச்சினிக் காடூ என்பயெருடன் சேராமல் என்று. திருச்சி வானொலியில் பிச்சினிக் காடூ இளங்கோ என்றுதான் என்பயெர் காற்றில் மிதந்தது. இவர்கள் இருவரும் தான் எனக்குமுன்னே என்பயெருடன் என்பண்ப்பயெரசைச் சேர்த்தவர்கள். எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன் மும்பாயில் பணியாற்றியபோது ஊர்ஞாபகம் வந்துவிட்டால் உடனே சத்திரபாதி ரயில்வழி சந்திப்பிற்குச் சென்று (விக்டோரியா டெர்மினஸ்) சென்னையைச் செல்லும் ரயில் பயணிகளைப் பார்ப்பாராம். அதுதான் உடனடியாக ஊரைநெருங்க அவருக்குக் கிடத்தை ஓரவேழி. அவர் அந்தப் பயணிகளைப் பார்த்து மனநிறைவு அடந்ததைப் போல் நானும் ஏங்கியிருக்கிறேன். சிங்கப்பூரில் விமான நிலையத்திற்கு வந்து வரவேற்கும் போதும் அனுப்பிவைக்கும் போதும் அதே நிலை எனக்கும் ஏற்படும்படி ஆனால் அன்றைக்குப் பிச்சினிக் காட்டிற்கும் பட்டாக்கோட்டைக்கும் 10 கிலோமீட்டர் தான் தூரம். நின்றதால் சென்றுவரலாம். என்றாலும் அந்தக் காலத்தில் வீட்டைவிட்டு பிரிந்து திரும்பும் முடியாத ஒன்றாக இருந்தது. வள்ளிக் கிழமையால் உடனே வந்து வந்தால் நண்பர்களோடு விளையாட்டும். திங்கட்கிழமையால் பட்டாக்கோட்டைக்கு வரவேண்டும். ஞாயிறு இரவு பட்டாக்கையில் அழைத்தொடங்கிவிடுவனே. அம்மாயி ஆத்தாபிள்ளை பள்ளிக் குப்போகவேண்டாம் என்று ஆறுதல் சொல்வார். ஆனால் அதுதான் அழைத்துக்கொண்டே புறப்பட்டுவிடுவனே. பட்டாக்கோட்டையில் இருக்கும் போது ஓவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் காலம் 9:45 வரையாவது ஊரிலிருந்து வருவார்கள் என்பதைப் பட்டாக்கோட்டையில் எதிர்பார்ப்பனே. அப்படிதான் வகுப்புகுப்போகவேண்டும். திங்கட்கிழமையால் பட்டாக்கோட்டையில் மாட்டுச்சந்தை. எப்படியும் யாராவது வந்து விடுவார்கள். சிலவேளையில் நம்பிக்கை வீணானதுமூண்டது. பத்தாக்கிலோமீட்டர் இடவெளியில் வாழும் போதே என்ன ஊர்ப்பற்றுவாட்பியது. பள்ளிவாழ்க்கை, கல்லூரிவழக்கை ஊரைவிட்டுத் தான் கழிந்தது. அதன்பின் பணியின் காரணமாக வெளியூரில் கழிந்தது. அதற்குப்பின் சிங்கப்பூரில் கழிந்துகொண்டிருக்கிறது. கல்வியில் விழிப்புணர்வு என்பது எனக்கும் பலகலைக்கழகத்தில் தான். கவிதை என்னையும் கவிதையை நானும் கவனிக்கத்தொடங்கி ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. மறக்கமுடியாத கவிதைக்கும் மறக்கமுடியாத நிகழ்விற்கும் சாட்சியாய் விளங்கும் அந்தக் கவிதையை இதோ தருகிறேன்.

உள்ளத்தில் தொழுகின்ற தயைவமானார் த.வீ. சிவஞான கோவிதசாமி

000000000000 0000000000 00000000 000000
 00 0000000000 000000000000 00000000 00000
 00000000000000 000000000000 00000000 000000000000
 00 000000000000 00000000000000 000000000 00000000
 000000000000000000 000000000000 00000000 0000000000
 00 00000000000000 00000000000000 00000 00000000
 000000000000 0000000000 000000000 00000
 00 00000000000000 000000000000000 000000000000 0000000000

